

Hensende. Hvad angaar Udgiften ved en Læges Befordring til Mandø, vil jeg ogsaa sige, at den naturligvis ogsaa vil kunne afholdes af den ommeldte Sum, forsaavidt der ikke kommer andre Krav til. Det er en af de Summer, hvoraf der maa afholdes forskjellige i Aarets Løb opstaaede Krav, som ikke kunne forudses. — Endelig vil jeg med Hensyn til Vædringsforslaget angaaende Panteprotokollerne i Randers tillade mig et Par Bemærkninger om, hvorledes det egentlig forholder sig dermed. Forholdet er saaledes, at der ikke er Spørgsmaal om at tilveiebringe nye Realregistre, men der er særlig kun Spørgsmaal om, da de nuværende Protokoller ere udstrevne, at tilveiebringe en ny Afkrivning af dem. Den Fremgangsmaade, der maatte følges, og som skulde følges efter Lovgivningen, naar der ikke bliver ydet noget Særligt dertil, er, at der maa laves Supplementprotokoller, efterhaanden som Nødvendigheden kræver det, og disse Supplementprotokoller skal naturligvis Retsbetjenten besofte af sine Kontorholdsudgifter; men videre strækker hans Forpligtelse sig heller ikke. Nu har man fundet det ubekvemt i Tidens Længde at have et Register med et efterhaanden stigende Antal Supplementprotokoller, og da det ialtfald er at foretrække at have et samlet Register iftedesfor, har Randers Kommune altsedes frivilligt tilbudt at yde et Tilskud af 1,000 Kr., og Retsbetjenten har tilbudt at yde sit personlige Arbejde — naturligvis ikke Afkrivningen, thi den skulde besørjes for de Penge, der ydes — men sit Tilsyn med Udførelsen af det hele Arbejde, og det har han tilbudt at yde altsedes gratis. Der er ganske vist ikke Opfordring for ham til at besofte Protokoller, saa meget mindre som Udgiften dertil ikke kan afholdes af hans Kontorholdssum, uden at denne overstrides. Spørgsmaalet er altsaa, om det ikke for Statens Vedkommende maasiges at være i høj Grad billigt og naturligt, at man yder dette lille Tilskud til en Foranstaltning, med Hensyn til hvilken der er udbist saa megen god Villie fra andre Sider, og med Hensyn til hvilken der er tilbudt et ikke saa ringe Offer fra Randers Kommune. Det er 284 Kr., det dreier sig om; det er altsaa en høist ubetydelig Bevilling. Disse Bemærkninger har jeg tilladt mig, for at det skulde staa i det rette Lys, hvad det egentlig er, der er Spørgsmaal om. Jeg vilde ønske, at Thinget maatte erkjende, at det er billigt og naturligt, at Staten bringer et saa lille Offer for at faae en almenyttig Foranstaltning iværksat. Det er ligefrem en Statsforanstaltning; jeg tror ikke, man kan kalde det en kommunal Foranstalt-

ning; thi Staten skal sørge for, at Stjode- og Pantebøger ere tilstede og ere i Orden til enhver Tid. Der er kun Spørgsmaal om en hensigtsmæssigere Indretning end den, som strieto jure kunde paahydes. Det Hele er en rent frivillig Sag for deres Vedkommende, der have tilbudt at bringe Offer, og det forekommer mig, at der er Grund til at møde den store Beredvillighed, der er udbist fra andre Sider, med ogsaa fra Statens Side at bringe dette ubetydelige Offer. — Hvad Vædringsforslagene under Nr. 108 og 109 angaar, der omhandle Sygepleiersterne, skal jeg blot bemærke, at det, der nærmest har foranlediget Ministeriet til at fremkomme med det tredie Punkt i Vædringsforslaget, som gaar ud paa at give et Bidrag til Etableringen af allerede uddannede Sygepleierster, er den Kjendsgjerning, at naar man skal holde sig til de Betingelser, der ere givne for den hidtil ydede Bevilling, kan det bevilgede Beløb ikke nær opbruges, og medens man sidder med disse Penge, kommer der Ansøgninger fra mange Kommuner om at faae Bidrag til Antagelse af allerede uddannede Sygepleierster. Det er jo under disse Omstændigheder en ret naturlig Ting, at man føler det som noget Ubeldigt, at man ikke kan indbefomme disse Fordringer. Det vil ses af Betænkningen, at der er indkommet Begjæringer fra forskjellige Steder om Understøttelse til Antagelse af allerede uddannede Sygepleierster, medens der ikke er kommet saa mange Begjæringer om Penge til Uddannelse af Sygepleierster. Det forekommer mig derfor, at naar man overhovedet betragter det som det Vigtigste ved det Hele, at der tilveiebringes bedre Sygehjælp for Befolkningen rundt omkring, ligger det nær ikke at undlade at benytte ogsaa dette Middel, at give Understøttelse til Antagelse af allerede uddannede Sygepleierster. Jeg kan meget vel se, at man maaske kan gjøre den Betænknelighed gjældende mod Forslaget, at hvis man gif ind derpaa, kunde det mulig have til Følge, at man ikke mere brød sig om at faae Sygepleierster uddannede, bestandig stolende paa, at der fandtes nok allerede uddannede Sygepleierster; men dertil synes jeg, kun man kan svare, at forsaavidt virkelig noget Saadant skulde blive Følgen af denne Foranstaltning, hvad jeg i Grunden ikke tror, vil det altid være tidnok at stoppe op. Hver Gang Finantsloven forhandles, vil det ærede Udvalg jo blive sat i Rundskab om, hvorledes Bevillingen er bleven anvendt, og deraf vil det kunne ses, hvormegret der er anvendt til Uddannelse af Sygepleierster og hvormegret til Anstæffelse af allerede uddannede Sygepleierster. Skulde da virkelig